

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỲ PHỒ-ĐỘ

TÂN-LUẬT

ĐAKAO — SAIGON

IN TẠI NHÀ IN TAM-THANH

108-110, ĐƯỜNG MARÉCHAL FOCH

1927

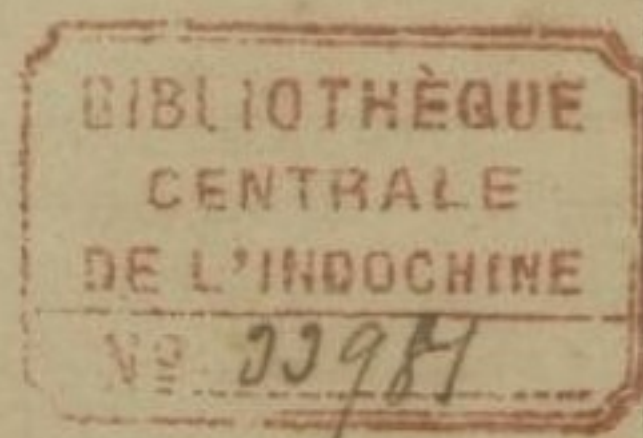
M(19)

5320

M. 5320 (19)

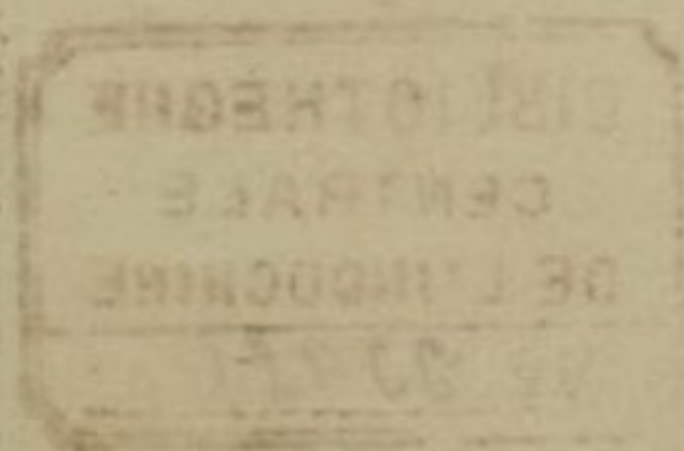
ĐẠI-ĐẠO TAM-KỲ PHỒ-ĐỘ

TÂN-LUẬT

ĐAKAO — SAIGON
IN TẠI NHÀ IN TAM-THANH
108-110, ĐƯỜNG MARÉCHAL FOCH

1927

THƯ VIỆN QUỐC GIA VIỆT NAM
BIBLIOTHEQUE NATIONALE DU VIETNAM
NATIONAL LIBRARY OF VIETNAM

TÂN-LUẬT

TIEU-TỰ

Phàm con người phải biết có chi trên đầu. Cái không trung trên đầu ta đó, là TRỜI. Đứng cầm quyền trên ấy là Đấng TẠO-HÓA, là NGỌC-HOÀNG-THƯỢNG-ĐẾ, là CHÚA-TÊ cả càn khôn thế-giải.

Nay đấng Tạo-Hóa lấy danh lập Đạo là CAO-ĐÀI TIÊN-ÔNG, ĐẠI-BỒ-TÁT MA-HA-TÁT, dùng huyền diệu tiên-gia đến dựng nơi nước Nam ta, một nền chơn-đạo rất cao thượng mà độ rỗi nhơn-sanh khỏi luân hồi, gọi là ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ.

Đức Thượng-Đế vi thương yêu nhơn loại đến độ rỗi chúng ta, lại gọi mình là THẦY, kêu chúng ta là MÔN-ĐỆ.

Vậy nên chúng ta phải hết lòng kính-mến và sùng bái Đấng Tạo-Hóa và hết dạ tin-nguồn cái Đạo rất huyền-vi mầu nhiệm của Đấng Chí-Tôn.

Cái tông-chỉ của Đại-Đạo là gồm cả ba đạo chánh là: NHO, THÍCH, ĐẠO, chuyển cả ba đạo ấy mà hiệp lại làm một. Nên chi chúng ta tu Đại-Đạo thì phải noi theo tông-chỉ của tam-giáo, mà tập rèn tâm tánh, là phải nắm trọn tam-cang, ngũ-thường, vẹn giữ tam-qui, ngũ-giải và cần luyện tam-bửu, ngũ-hành.

Người mà gồm được hết cả ba thì là gần THẦN, THÁNH, TIÊN, PHẬT vậy.

TÂN-LUẬT này **hạn hành**

kể từ ngày **1er Juin 1927**

TÂN-LUẬT

ĐẠO PHÁP

CHƯƠNG I

Về chức sắc cai trị trong Đạo

ĐIỀU THỨ NHẤT. — Trên hết có một phẩm **GIÁO-TÔNG** là anh cả, có quyền thay mặt cho Thầy mà diu-dắc cả tin-dồ trong đường Đạo và đường Đời. Đức Giáo-Tông có quyền về phần xác, chớ không có quyền về phần hồn.

Đức Giáo-Tông đặt phép thông công cùng **TAM-THẬP LỤC-THIÊN** và **THẤT-THẬP-NHỊ-DỊA-GIÁI** mà cầu rỗi cho cả tin-dồ.

Chư tin-dồ phải tuân mạng lệnh phẩm ấy.

ĐIỀU THỨ NHỊ. — Kế đó có ba vị **CHƯƠNG-PHÁP** của ba phái là **NHO, THÍCH, ĐẠO**.

Ba vị ấy có quyền xem xét luật-lệ trước buổi thi-hành, hoặc của Giáo-Tông truyền xuống, hoặc của Đấng sư dâng lên. Như hai đảng chẳng thuận thì phải dâng lên cho **HỘ-PHÁP** đến **HIỆP-THIÊN-ĐÀI** cầu Thầy giảng xuống mà sửa lại.

Ba vị ấy có quyền xem xét kinh điển trước khi phổ thông; như có kinh luật chỉ làm cho bại phong-hóa thì ba vị ấy phải trừc bỏ chẳng cho xuất bản.

Mỗi Chương-Pháp có ấn riêng. Ba ấn phải có đủ trên mỗi luật, mới dặng thi hành.

Chưởng-Pháp phải can-gián sửa lỗi của Giáo-Tông; nếu cả ba thấy lẽ vô đạo của Giáo-Tông, có quyền đem đơn kiện nơi Tòa-Thánh.

ĐIỀU THỨ BA. — Ba vị **ĐẦU-SƯ** của ba phái có quyền cai trị phần Đạo và phần Đời của chư tín đồ.

Ba vị ấy đặng quyền lập luật, song phải dâng lên cho Giáo-Tông phê chuẩn. Ba vị ấy phải tuân mạng lệnh Giáo-Tông truyền dạy. Như khoản luật-lệ nào nghịch với sự sanh hoặc của Nhơn sanh thì ba vị ấy được này xin hủy bỏ.

Như luật-lệ nào Giáo-Tông đã truyền dạy mà cả ba đều ký tên không tuân mạng, thì luật-lệ ấy phải trả lại cho Giáo-Tông; Giáo-Tông truyền lệnh cho Chưởng-Pháp xét nét lại.

Ba vị có ba ấn riêng nhau; mỗi tờ giấy chỉ chỉ phải có đủ ba ấn mới thi hành.

ĐIỀU THỨ TƯ. — Ba mươi sáu vị **PHỐI-SƯ**, chia ra mỗi phái là 12 vị. Trong ấy có ba vị **CHÁNH-PHOI-SƯ**.

Ba vị ấy đặt thế quyền cho Đầu-Sư mà hành sự, song chẳng quyền cầu phá luật-lệ.

ĐIỀU THỨ NĂM. — **GIÁO-SƯ** có 72 người, trong mỗi phái có 24 người. Giáo-sư là người để dạy dỗ chư tín-đồ trong đường Đạo và đường Đời.

Buộc Giáo-sư lo lắng cho chư tín-đồ như anh ruột lo cho em.

Giáo-sư cầm sổ bộ của cả tín-đồ, phải chăm nom về sự tang, hôn của mỗi người.

Như tại châu-thành lớn, Giáo-sư được quyền cai quản và cúng tế Thầy như thế Đầu-Sư và Phối-Sư.

Giáo-Sư đặt quyền đứng sở cầu nài về luật-lệ làm hại nhơn sanh hay là cầu chế giảm luật-lệ ấy.

Giáo-Sư phải thân-cận với tín-đồ như anh em một nhà cần lo giúp đỡ.

ĐIỀU THỨ SÁU. — **GIÁO-HỮU** là người để phổ thông chơn-đạo của Thầy, đặt quyền xin chế giảm luật-lệ đạo, đặt phép hành lễ khi làm chủ mấy cái chùa nơi mấy tỉnh nhỏ. Có 3.000 Giáo-Hữu, mỗi phái 1.000. Chẳng nên tăng thêm hay là giảm bớt.

ĐIỀU THỨ BẢY. — **LỄ-SANH** là người có hạnh, lựa chọn trong chư tín-dồ mà hành lễ.

Lễ-Sanh đăng quyền đi khai đàn cho mỗi tín-dồ.

Phải vào hàng Lễ-Sanh rồi mới mong bước qua hàng chức-sắc.

Luật-lệ lập Hội Thánh này vì chiếu theo Thánh Ngôn mà đem ra.

ĐIỀU THỨ TÁM. — **ĐẦU-SƯ** muốn lên Chưởng-Pháp thì nhờ ba vị công cử nhau.

Phối-Sư muốn lên Đầu-Sư thì nhờ 36 vị công cử lên.

Giáo-Sư muốn lên Phối-Sư thì nhờ 72 vị công cử nhau

Giáo-Hữu muốn lên Giáo-Sư thì nhờ 3.000 vị xúm nhau công cử.

Lễ-Sanh muốn lên Giáo-Hữu thì nhờ cả Lễ-Sanh xúm nhau công cử.

Ngôi Giáo-Tổng thì hai phẩm Chưởng-Pháp và Đầu-Sư tranh dặng, song phải chịu toàn tín-dồ công cử mới dặng.

Kỳ dư Thầy giảng cơ ban thường mới ra khỏi luật-lệ ấy mà thôi.

Luật-lệ lập Hội Thánh này vì chiếu theo Thánh Ngôn mà đem ra.

CHƯƠNG II

Về người giữ Đạo

ĐIỀU THỨ CHÍN. — Muốn xin nhập môn phải có hai người đạo-dức tiếng dân đến người làm đầu trong họ. Hai người tiếng dân phải lo lắng chỉ biểu và diu-dắt người mới cho hiểu biết đạo-lý.

ĐIỀU THỨ MƯỜI. — Mỗi Thánh-Thất từ đây phải lập mình thế. Còn ai mới vô đạo, nội ngày đem tên vào sổ phải ra đứng giữa đại diện thề liễn.

Buộc phải thuộc kinh và thông hiểu luật-pháp của Đại Đạo truyền ra.

ĐIỀU THỨ MƯỜI MỘT. — Người làm đầu trong họ hay là chức sắc thay mặt cho mình phải đến làm lễ cúng khai đàn trần thần an vị cho người mới vào đạo.

ĐIỀU THỨ MƯỜI HAI. — Nhập môn rồi gọi là tin-đồ. Trong hàng tin-đồ có hai bậc :

1° Một bậc còn ở thế, có vợ chồng làm ăn như người thường, song buộc phải giữ trai-kỳ hoặc 6, hoặc 10 ngày trong tháng, phải giữ ngũ giới cấm và phải tuân theo Thế-luật của Đại-Đạo truyền bá. Bậc này gọi là người giữ Đạo mà thôi, vào phẩm hạ thừa.

2° Một bậc đã giữ trường trai, giải sát và từ đại điều qui, gọi là vào phẩm thượng thừa.

ĐIỀU THỨ MƯỜI BA. — Trong hàng hạ-thừa, ai giữ trai-kỳ từ 10 ngày sắp lên, được thọ truyền bửu-pháp.

ĐIỀU THỨ MƯỜI BỐN. — Chức-sắc cai trị trong đạo, từ bậc Giáo-Hữu sắp lên, phải chọn trong bậc người thượng-thừa mà thôi.

ĐIỀU THỨ MƯỜI LĂM. — Bậc thượng-thừa theo Đại-Đạo buộc phải để râu, tóc. Ăn mặc thường, phải dùng toàn đồ vải trắng, hoặc màu theo phái mình, song phải tùy tiện chẳng nên xa xỉ.

CHƯƠNG III

Về việc lập họ

ĐIỀU THỨ MƯỜI SÁU. — Nơi nào có đông tin-đồ được chừng 500 người sắp lên, thì được lập riêng một họ, đặt riêng một Thành-Thất, có một chức sắc làm đầu cai trị.

ĐIỀU THỨ MƯỜI BẢY. — Sự lập họ phải có phép Đức Giáo-Tông và phải do nơi quyền người.

ĐIỀU THỨ MƯỜI TÁM. — Bồn-dạo trong họ phải tuân mạng lệnh của chức sắc làm đầu trong họ, nhứt nhứt phải do nơi người, chẳng dặng tự chuyên mà trái đạo.

ĐIỀU THỨ MƯỜI CHÍN. — Một tháng hai ngày sóc-vọng, bốn đạo phải tựu lại Thánh-Thất sở tại mà làm lễ và nghe dạy. Trừ ra ai có việc được chế.

ĐIỀU THỨ HAI MƯỜI. — Chức-sắc giữ Thánh-Thất mỗi ngày phải làm tiểu-lễ bốn lần theo tứ thời : Tý, Ngọ, Mẹo, Dậu. Mỗi thời phải cúng đúng 6 giờ sáng, 12 giờ trưa, 6 giờ tối và 12 giờ khuya.

Đồ một hồi chuông trước khi hành lễ. Trong mấy thời này, bốn đạo muốn đến tụng kinh tùy ý.

CHƯƠNG IV

Về ngũ-giải cấm

ĐIỀU THỨ HAI MƯỜI MỐT. — Hễ nhập môn rồi phải trau dồi tánh hạnh, cần giữ ngũ-giải cấm là :

1° **NHỨT BẤT SÁT SANH**, là chẳng nên sát hại sanh-vật.

2° **NHỊ BẤT DU ĐẠO**, là cấm trộm-cướp, lấy ngan, lường gạt của người, hoặc mượn vay không trả, hoặc chứa đồ gian, hoặc lượm lấy của rơi, hoặc sanh lòng tham của quấy, để ý hại cho người, mà lợi cho mình, cờ bạc, gian lận.

3° **TAM BẤT TÀ DÂM**, là cấm lấy vợ người, thả theo đàn đĩ, xúi giục người làm loạn luân thường, hoặc thấy sắc dậy lòng tà, hoặc lấy lời gieo tình huê-nguyệt.

4° **TỨ BẤT TỬU NHỤC**, là cấm say mê rượu thịt, ăn uống quá độ, rối loạn tâm thần, làm cho não động xóm làng, hoặc miệng ước rượu ngon, bụng mơ đồ mỹ-vị.

5° **NGŨ BẤT VỌNG NGŨ**, là cấm xảo-trá, lão-xược, gạt gẫm người, khoe mình, bày lỗi người, chuyện quấy nói phải, chuyện phải thêu dệt ra quấy, nhạo báng, chê bai, nói hành kẻ khác ; xúi giục người hờn giận, kiện thưa xa cách ; ăn nói lỗ mắng, thô tục ; chưởi rủa người ; hủy báng tôn-giáo ; nói ra không giữ lời hứa.

CHƯƠNG V

Về tứ đại điều qui

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI HAI. — Buộc phải trau-giồi đức hạnh giữ theo tứ đại điều qui là :

1° Phải tuân theo lời dạy của bề trên, chẳng hỏ chịu cho bực thấp hơn điều-độ. Lấy lễ hòa người. Lỡ làm lỗi, phải ăn năn chịu thiệt.

2° Chớ khoe tài, đừng cao-ngạo ; quên mình mà làm nên cho người. Giúp người nên Đạo. Đừng nhớ cừu riêng. Chớ che lấp người hiền.

3° Bạc tiền xuất nhập phân minh, đừng mượn vay không trả.

Đối với trên, dưới đừng lớn dẽ, trên dạy dưới lấy lễ, dưới gián trên đừng thất khiêm cung.

4° Trước mặt, sau lưng, cũng đồng một bực, đừng kính trước rồi khi sau.

Đừng thấy đồng-đạo tranh đua ngồi mà xem không để lời hòa-giải, đừng lấy chung làm riêng, đừng vụ riêng mà bỏ việc chung. Pháp-luật phải tuân, đừng lấy ý riêng mà trái trên, dẽ dưới. Đừng cậy quyền mà yểm tài người.

CHƯƠNG VI

Về giáo huấn

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI BA. — Trong Đạo sẽ lập trường để dạy chữ và dạy Đạo.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI BỐN. — Cách dạy và các việc sắp đặt trong trường sẽ có lập thể-lệ riêng.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI LĂM. — Sau những người có giấy Tốt-nghiệp của nhà trường cho mới được dự cử vào hàng chức sắc trong đạo.

CHƯƠNG VII

Về hình phạt

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI SÁU. — Trong bốn đạo ai có phạm luật-pháp về mấy khoản nhẹ, thì về quyền người làm đầu trong họ phân xử và dặng răn phạt qui hương, tụng kinh sám hối.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI BẢY. — Như phạm tội trọng hay là tái phạm, thì phải dặng lên cho hội công đồng phân đoán. Hội ấy một vị Đầu-Sư hay là Phối-Sư phải mình làm đầu và có hai vị chức sắc hai phái kia nghị án. Hội này được quyền trục xuất.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI TÁM. — Về đường đời, bốn-dạo có xích-mịch nhau, cũng phải dặng cho người làm đầu trong họ phân giải.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI CHÍN. — Chư chức sắc, ai có phạm luật-pháp trong đạo, thì đem trước Tòa Tam-Giáo phân xử.

ĐIỀU THỨ BA MƯƠI. — Tòa Tam-Giáo có Đức Giáo-Tông làm đầu. Ba vị Chương-Pháp nghị án. Vị Đầu-Sư phải mình về phần dặng biện buộc tội. Một chức sắc Hiệp-Thiên-Đài làm trạng-sư.

ĐIỀU THỨ BA MƯƠI MỐT. — Tòa này có quyền xử giáng cấp hay là trục xuất.

CHƯƠNG VIII

Về việc ban hành luật pháp

ĐIỀU THỨ BA MƯƠI HAI. — Trong hạng 6 tháng, kể từ ngày ban hành luật-pháp này chư tín-dồ phải tuân y các điều lệ.

Ngoại trừ :

1° Những người làm nghề-nghiệp phạm nhằm luật cấm thì được kỳ hạn một năm phải giải-nghệ.

2° Những chức sắc chưa trưởng-trai được kỳ hạn hai năm phải tập theo cho kiếp.

Kỷ dư luật lệ Thầy canh cải phải tuân theo, còn bao nhiêu phải tùy cữ Luật.

THỂ LUẬT

Người được nhập môn hành đạo phải tuân y Thể-Luật như sau này :

ĐIỀU THỨ NHẤT. — Hễ thọ giáo với một Thầy thì tử như con một cha. Phải thương yêu nhau, liên lạc nhau, giúp đỡ nhau, lấy lòng thành thật mà đối đãi nhau, diu dắt nhau trong đường đạo và đường đời.

ĐIỀU THỨ HAI. — Nhập đạo rồi thì phải quên những việc oán thù nhau khi trước ; phải tránh các việc ganh-chét, tranh đua và kiện cáo ; phải nhẫn-nhịn và hòa thuận với nhau. Rủi có điều chi xích-mịch, phải vui nghe người làm đầu trong họ phân giải.

ĐIỀU THỨ BA. — Phải giữ tam-cang ngũ-thường là nguồn cội của nhơn đạo ; nam thì hiếu-đễ, trung-tín, lễ-nghĩa, liêm-sĩ, nữ thì lũng phụ, tề phu, tề tử và công, dung, ngôn, hạnh.

ĐIỀU THỨ TƯ. — Ra giao thiệp với đời thì phải tập và giữ tánh ôn, lương, cung, khiêm, nhượng.

ĐIỀU THỨ NĂM. — Đối với hàng đạo-hữu phải nuôi nấng cái tình thủ-tạc với nhau, cho khăng-khít cái giấy liên-lạc. Trong hàng tín-đồ còn ở thế, phải nhớ hai dịp là tang và hôn.

ĐIỀU THỨ SÁU. — Việc hôn là việc rất trọng đời người. Phải chọn hôn trong người đồng-đạo ; trừ ra khi nào người ngoài ưng thuận nhập môn thì mới được kết làm giai ngẫu.

ĐIỀU THỨ BẢY. — Tám ngày trước lễ sinh, chủ hôn trai phải dán bố cáo nơi Thánh-Thất sở tại cho trong bôn-đạo hay, sau khỏi đều trắc trở.

ĐIỀU THỨ TÁM. — Làm lễ sinh rồi hai đảng trai và gái phải đến Thánh-Thất mà cầu lễ « chứng-hôn ».

ĐIỀU THỨ CHÍN. — Cấm người trong Đạo, từ ngày ban hành luật này về sau, không được cưới hầu-thiếp. Rủi có chích lễ giữa đường, thì được chấp nối.

Thoản như phụ nữ kia không con nối hậu thì Thầy cũng rộng cho dặng phép cưới thiếp song chính mình chánh thê đứng cưới mới dặng.

ĐIỀU THỨ MƯỜI. — Trừ ra có ngoại tình hay là thất hiếu với công cô, vợ chồng người đạo, không được để bỏ nhau.

ĐIỀU THỨ MƯỜI MỘT. — Con nít mới sanh phải chọn cha và mẹ đỡ đầu cho nó, phòng sau bảo hộ nó lúc rủi phải thân côi.

ĐIỀU THỨ MƯỜI HAI. — Đưa con nít khi được một tháng sắp lên phải đem đến Thánh-Thất sở tại mà xin làm lễ « Tắm-Thánh » và ghi vào bộ sanh của bôn-đạo.

ĐIỀU THỨ MƯỜI BA. — Buộc cha mẹ con nít từ 6 tuổi chi 12 tuổi phải cho con vào trường học chữ hay là học đạo.

ĐIỀU THỨ MƯỜI BỐN. — Trong bôn-đạo xảy có người mãn phần qui vị thì chư tin đồ trong họ phải chung cùng đến giúp và chia buồn với tang chủ.

Mỗi họ cũng nên lập một nghĩa địa riêng.

ĐIỀU THỨ MƯỜI LĂM. — Người làm đầu trong họ, khi tang chủ mời, phải đến hiệp với chư tin-dồ trong họ, làm lễ cầu siêu cho vong linh theo Tàn-Luật và đưa xác đến mồ-phần.

ĐIỀU THỨ MƯỜI SÁU. — Trong việc tổng chung, không nên xa xỉ, không nên để lâu ngày, không nên dùng đồ âm công có màu sắc lòà lẹt, chỉ dùng toàn đồ trắng, không nên dãi dăng rần rộ mà mất sự nghiêm-tĩnh và mất dấu ai bi.

ĐIỀU THỨ MƯỜI BẢY. — Trong việc cúng tế vong linh không nên dùng hi-sanh, dùng toàn đồ chay thì được phước

hơn ; không cấm lễ nhạc, song phải dùng lễ nhạt theo Tân-Luật. Tang phục thì y như xưa.

ĐIỀU THỨ MƯỜI TÁM. — Việc cầu siêu cho vong linh trong tuần cửu-cửu và đến lúc tiểu, đại tường, thì do nơi Thánh-Thất sở tại mà cầu lễ. Bồn-đạo trong họ, nếu có mời, phải đến mà cầu nguyện.

ĐIỀU THỨ MƯỜI CHÍN. — Một người trong đạo gặp tai-nạn thịnh-linh, thì bồn-đạo trong họ hãy tùy hĩ chung nhau, tư trợ cho qua lúc ngặt nghèo.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI. — Kể từ ngày ban hành Luật này, người bồn đạo chẳng nên chuyên nghề gì làm cho sát-sanh, hại vật ; chẳng được làm nghề gì mà tối phong bại-tục ; chẳng được soạn hay là ấn hành những truyện phong-tình, huê-nguyệt, không được buôn bán các thứ rượu mạnh và á-phiện là vật độc làm cho giảm chất con người.

Người nào đã lầm lỡ rồi, hãy kiểm thể mà giải nghệ.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI MỐT. — Người bồn đạo ăn mặc phải cần kiệm, tùy phận tùy duon ; cũng nên dùng đồ vải bố và giam bớt hàng lụa.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI HAI. — Người nào trong đạo phạm một, hay là nhiều đều răn cấm trên đây, thì mấy người khác trong bồn-đạo hay biết phải khuyên giải. Nếu chẳng nghe, phải đến tố cho người làm đầu trong Họ hay, cho người đề lời khuyên dạy.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI BA. — Nếu tái phạm hoặc không bỏ nét hư và nghiệp quấy thì phải trục xuất. Trong bồn-đạo không ai được nhận-nhìn là đạo-hữu nữa.

ĐIỀU THỨ HAI MƯƠI BỐN. — Hội công đồng có Đầu-sư một phái làm đầu và hai chức sắc, hai phái kia nghị sự phán đoán về hình trục xuất theo lời của người làm đầu trong Họ xin.

Lệnh này sẽ dán nơi Thánh-Thất sở tại cho chư tín-dồ rõ biết.

TỊNH THẤT

TỊNH-THẤT là nhà thanh tịnh để cho các tín-dồ vào mà tu luyện.

Muốn vào nhà Tịnh-thất phải tuân y những điều lệ như sau này :

ĐIỀU THỨ NHẤT. — Trong hàng tín-dồ, ai đã xữ tròn nhơn-đạo và giữ trai giải từ sáu tháng sắp lên thì được xin vào Tịnh-thất mà nhập định.

ĐIỀU THỨ HAI. — Phải có một người đạo-dức hơn mình tiến-dẫn và một người đạo-hữu bảo hộ.

ĐIỀU THỨ BA. — Cấm không dặng thơ tin vãng lai với người ngoài, trừ ra thân nhân, song phải có người « tịnh chủ » xem trước.

ĐIỀU THỨ TƯ. — Cấm người ngoài không được vào nhà tịnh, chẳng luận là viên quan chức sắc cùng thân tộc tín-dồ.

ĐIỀU THỨ NĂM. — Cấm không được chuyện vãn với người ngoài, trừ ra cha mẹ và con cháu đến thăm, song cũng phải có phép người « tịnh-chủ » cho.

ĐIỀU THỨ SÁU. — Nhập Tịnh-thất rồi phải tuyệt trần thược và không được ăn vật chi ngoài mấy bữa cơm.

ĐIỀU THỨ BẢY. — Phải giữ cho chơn thần an tịnh, đừng xao xuyến hòng tâm. Phải thuận hòa không được tiếng lớn, phải siêng năng giúp ích cho nhau và điu dặc nhau trong đường đạo.

ĐIỀU THỨ TÁM. — Phải tuân mạng lệnh của một vị « tịnh chủ » phải y theo giáo khác sẽ định mà hành công tu luyện.

THƯ VIỆN QUỐC GIA VIỆT NAM
BIBLIOTHÈQUE NATIONALE DU VIETNAM
NATIONAL LIBRARY OF VIETNAM